

ה"ט 56930/02/19 - רואן סעדי נגד ג'מאל סעדי, בדרייה סעדי

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 56930-02-19 סעדי נ' סעדי ואח'

לפני	כבוד השופטת אלואז זערורה-עבדאלחלים
מבקשת	רואן סעדי
נגד	
משיבים	1. ג'מאל סעדי 2. בדרייה סעדי

החלטה

1. לפניי בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "החוק") שהוגשה ביום 24.2.19.

רקע וטענות הצדדים:

2. המבקשת טענה בבקשה כי היא מתגוררת בבניין משותף עם המשיבים בעיר שפרעם (להלן: "הבניין") (כאן אציין כי מעדויות הצדדים ניתן ללמוד כי ביתם של המשיבים הוא בקומה ראשונה ובית המבקשת ומשפחתה בקומה השנייה). לגרסתה, המשיבים מתנהגים אליה ואל בני ביתה בצורה אלימה יומיומית, דרך איומים וצעקות ופגיעה קשה בכבודם שלא לצורך. המשיבים חוסמים את דרך הכניסה לביתה ומלכלכים את הכניסה לדירתה. לגרסתה היו נסיונות לפתור את הבעיה אך ללא הצלחה. בשל התנהלות המשיבים, המבקשת ובני ביתה אינם יכולים לחיות בשקט מינימאלי, ובשל מעשיהם של המשיבים, נדרשה התערבות משטרת ישראל מספר פעמים. המבקשת ציינה כי היא חיה בתנאים בלתי נסבלים "והאירועים של המשיבים ממשיכים מדי יום". המבקשת צירפה לבקשתה אישור הגשת תלונה למשטרת ישראל בגין היזק לרכוש במזיד, שהוגשה ביום 14.2.19.

3. ביום 3.3.19, המשיבים הגישו בקשה לדחיית מועד הדיון על מנת לאפשר לצדדים לנסות להגיע להסכמות בתיק. במסגרת הבקשה הודיעו כי הם מסכימים למתן צו הדדי למניעת הטרדה מאיימת. הבקשה לדחיית מועד הדיון נדחתה תוך שצוין כי סוגיית מתן צו הדדי תידון בדיון הקבוע.

4. ביום 6.3.19 התקיים לפניי דיון במעמד הצדדים. המבקשת התייצבה לדיון בליווי אחותה, הגב' אלאא חטיב, ועו"ד חטיב אשר ייצג אותה בדיון. ב"כ המבקשת חזר על נימוקי הבקשה והדגיש כי הוגשה תלונה במשטרת ישראל וכי החקירה בגינה מתמשכת. לגרסתו מדובר בסכסוך היסטורי מתמשך כאשר חלה החרפה לאחרונה ובהתאם מתן צו הדדי לא יפתור את הסכסוך.

5. במעמד הדיון שמעתי את עדותה של המבקשת אשר חזרה על נימוקי הבקשה. לגרסתה הבנות של המשיבים

הגיעו למקום עבודתה במטרה להתגרות בו, אך לשאלת בית המשפט אישרה מדובר בביקור בודד אשר במהלכו לא פנו אליה, אלא רק נכנסו ויצאו מבלי שקנו דבר. לגרסתה כניסתם למקום עבודתה הייתה מכוונת כלפיה ובמטרה לפגוע בה. לבקשת בית המשפט, המבקשת נתנה דוגמאות להטרדות מצד המשיבים כאשר לגרסתה המשיב ביקש לשבור את מדרגות הביטון עם מטאטא ולאחר שביקשה לשאול אודות פשר מעשיו הוא החל לצעוק עליה ולקלל אותה - קרא לה "חזירה" וביקש כי תסתום את הפה. לאחר שסיים לשבור את השאריות והשברים של הביטון הוא אסף אותם ושם אותם בחניה של אביה. במועד אחר, עת ניקתה אמא את חלון המטבח ומים טפטפו על המשיבים בתום לב ושלא בכוונה, ביקשה המשיבה בתגובה מכלתה להשפריץ על ביתם מים באמצעות צינור מים והחלה לשפוך מים עם דלי. במועד אחר, עת חזרה המבקשת לבית מעבודה, ביתה היה מוקף אנשים והיא למדה כי התפתחה קטטה בעקבות פניית כלתם של המשיבים לבני משפחתה של המבקשת כאשר זו צעקה לעברם "אתם לא תישנו הלילה בבית, אנחנו נדאג לזה שאתם תעזבו את הבית".

6. מטעם המבקשת העידה אחותה, הגב' ולא חטיב, אשר טענה כי המשיבים מטרידים את משפחתה. לגרסתה יש אלימות מילולית של צעקות ולכלוך וכי המשיבים זורקים לכלוך בין היתר על החניה של אביה. לגרסתה היא לא הייתה עדה לאירועים כי היא תמיד בלימודים או בעבודה.

7. המשיב העיד לפניו וטען כי המבקשת ומשפחתה הם אלה אשר זורקים לכלוך ומטרידים ופוגעים במשיבים ובני ביתם. לגרסתו, הוא מתגורר בקומת קרקע כך שיותר סביר כי הכלוך נזרק מלמעלה למטה ולא ההפך. המשיב טען כי אין אפשרות טכנית לשבור מדרגות במטאטא. לגרסתו הוא הבחין בכך כי בתחתית המדרגות ישנם חלקים שהתפוררו ועמדו ליפול ובשל חששו כי החלקים יפלו על ראשיהם של נכדיו אשר משחקים במקום, לקח מטאטא והוריד את החתיכות שעלולות ליפול, ואז המבקשת ואמה החלו לצעוק ולקלל אותו. לגרסתו הזמין איש מקצוע שיבדוק את מצב המדרגות אך המבקשת ובני משפחתה התנפלו עליו. המבקשת ובני משפחתה מזיזים רהיטים, מפריעים למשיבים לישון, מקללים את המשיב ואת בני משפחתו ופוגעים בשגרת חיו.

8. המשיבה העידה לפניו וביקשה לציין כי היא אישה מבוגרת, חולת סכרת וסובלת מהתנהלות המבקשת ובני משפחתה. לגרסתה, לאחר שהיא מסיימת לנקות את הבית, המבקשת ומי ממשפחתה מוהלים שומנים וחומרים שונים ושופכים על החלונות חומרים שאותם היא מתקשה לנקות כאשה מבוגרת. לגרסתה, המבקשת ואמה ממשיכות להטריד ולקלל את בעלה המשיב, ובשל התנהלותן הוא אושפז בבית החולים בגלל לחץ דם גבוה. המשיבה טענה כי המבקשת מקללת את המשיב ובהזדמנות איחלה לו למות. לגרסתה מטרת המבקשת ואמה להביא למעצרו.

9. ב"כ המבקשת ביקש לסכם את טיעונו, חזר על הנימוקים אשר הועלו בבקשה ובדין וטען לפניו כי המבקשת ביקשה להימנע מהגעה לבית המשפט ואף מתקשה להופיע מול אדם מבוקר שהוא כמו דוד שלה, אך הדבר קרה בלית ברירה ובשל התנהלות המשיבים. הנ"ל ביקש להדגיש כי מי מטעם המשיבים שולח למבקשת מסרונים עם תמונות של חזירה וכלב לנייד והציג את המסרונים. המשיב סיכם את טיעונו המשיבים וביקש להדגיש כי המדרגות במקום עומדות ליפול והציג תמונות המלמדות לגרסתו על מצבם הרעוע.

דין והכרעה:

10. בבואו של בית המשפט להכריע בבקשה על פי הוראות החוק הוא בוחן אם נסיבות המקרה שלפניו,

עמוד 2

ואם יש בהן מה ללמד על קיומה של "הטרדה מאיימת" כהגדרתה בחוק כדלקמן: **"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת אימים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".**

11. לא כל "הטרדה" מהווה "הטרדה מאיימת", ועל בית המשפט להיווכח כי מתקיימות נסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בו. (ראו: ה"ט (קר) 43373-12-15 בלס רביב נ' לייבל (30.12.15)).

12. עוד נקבע בפסיקה כי המבחן הוא מבחן אובייקטיבי בעיקרו (ראו: ה"ט (תא) 4381/04/12 קרן גמלאות של עורכי דין בישראל בע"מ נ' עו"ד זהר גרינברג (23.4.12)).

13. לפי הפסיקה, הדרישה לפגיעה בשלוות חייו של הנפגע כוללת אירועים אשר יש בהם כדי לייצר תחושות מתח וחרדה וכדי לפגוע בשגרת החיים התקינה (ראה-ה"ט 39396-03-16 פלוני נ' אלמונית ואח' (27.3.16)). כן יש צורך בהוכחת ביצוע הטרדה או נקיטת אימים בעבר וכן הוכחת נסיבות הנותנות בסיס להנחה כי אותו אדם יטריד שוב.

14. **לאחר שעיינתי בתמונות שהוגשו על ידי הצדדים ושמעתי את טענות הצדדים, והתרשמתי מעדויותיהם בצורה בלתי אמצעית, שוכנעתי כי הצדדים נוקטים אחד כלפי האחר בהטרדה מאיימת כמשמעותה בסעיף 4 לחוק, ויש מקום למתן צו הדדי האוסר על מי מהצדדים להטריד את משנהו - להלן אנמק.**

15. בפתח הדברים אציין כי אין בתמונות אשר הוגשו על ידי מי מהצדדים בכדי לתמוך בטענותיהם שכן אין בידי לקבוע על סמך התמונות בלבד את זהות הגורם שגרם לכללן לחלונות המשיבה או להטלת הפסולת בסמוך לחניה או לבית המבקשת. הדבר נכון גם לעניין זהות הגורם אשר שלח את הודעות הטקסט עם תמונות חזירה או כלב למבקשת שכן הצדדים לא ביקשו להביא ראיות בעניין.

16. עדויות הצדדים לפניי מלמדות כי בין הצדדים קיימים יחסים עכורים וקשים וסכסוך שכנים מתמשך ורב שנים. הסכסוך הקיים מקשה על סלחנות וסובלנות ועל פניו מביא את שני הצדדים לפרש כל התנהלות של הצד שכנגד כהטרדה ממשית הפוגעת בו עד עמקי נשמתו ומקשה על מהלך חיים תקינים. כך למשל שוכנעתי כי המבקשת דוברת אמת כאשר היא מתארת את תחושותיה הסובייקטיביות לגבי התנהלות המשיבים, ועל פניו בשל יחסיה העכורים עמם, כל פעולה מצידם נתפסת כאיום. העובדה כי בנותיהם של המשיבים ביקרו במקום עבודתה, גם כאשר מדובר בביקור חד פעמי במהלכו לא פנו אליה או פגעו בה מילולית או פיסית, נתפסה בעיני המבקשת כאיום והטרדה. הדבר נכון גם כלפי המשיבים אשר רואים בכל התנהלות של המבקשת ובני משפחתה כפגיעה ישירה בהן.

17. מעדויות הצדדים אני משוכנעת כי בין הצדדים קיימת מערכת הכוללת אלימות מילולית הדדית וכי הצדדים נוהגים לקלל ולצעוק אחד לעבר השני. לא שוכנעי כי המבקשת חוששת לעמוד לפני בית המשפט

ולהעיד נגד המשיב והתנהלות המבקשת והעדה מטעמה במהלך הדיון אינה מלמדת על כבוד למשיבים או חשש מהם. היחסים בין הצדדים על פי התרשמותי עכורים מאוד וטעונים ויש חשש כי ההתנהלות הכוללת צעקות וקללות ואף הטרדות עלול לחזור על עצמה ולהתרחש בעתיד.

18. בנסיבות אלה, בית המשפט סבור כי יש להורות על מתן צו הדדי אשר יש בו בנסיבות העניין בכדי למנוע התלהטות הרוחות וחזרה על מעשי הצדדים כפי שאלה תוראו לפני על ידי שני הצדדים.

19. אדגיש ואציין כי אין במתן הצו ההדדי בכדי להחליף כל פנייה למשטרת ישראל ופנייה מתאימה תיערך על ידי מי מהצדדים לפי צרכיהם ולפי שיקול דעתם.

20. סוף דבר - ניתן בזאת צו הדדי האוסר על שני הצדדים לבקשה:

1. להטריד זה את זה בכל דרך ובכל מקום, לרבות בביתם ובמקום עבודתם.

2. לאיים זה על זה בכל דרך, בין ישירות ובין באמצעות אנשים אחרים.

3. לבלוש זה אחר זה, לארוב זה לזה, להתחקות זה אחר תנועות האחר ומעשיו, או לפגוע

בפרטיותם בכל דרך אחרת.

4. ליצור זה עם זה כל קשר בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר.

האיסורים המפורטים בסעיף 20 יחולו על הצדדים, בין כלפיהם אישית ובין כלפי אדם אחר הקרוב אליהם, ובני משפחתם וכל אדם הפועל מטעמם, בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין.

הצו יעמוד בתוקפו לתקופה של 6 חודשים מהיום.

לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, ובהתחשב במהות הסכסוך, אין צו להוצאות.

המזכירות תשלח העתק החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, י"ב אדר ב' תשע"ט, 19 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.